

[C. J. F. Sven.]

efter at have ydet den højtærede Minister den Ros, der med Rette kunde tilkomme ham, sagde følgende:

„Men naar jeg saaledes respekterer den gennem Forslagene gjorte Indsats, gælder dette ikke Forslagenes bærende Principper eller deres Enkeltheder, idet jeg har væsentlige Indvendinger at gøre mod disse.“

Og derefter foretog jeg en meget detaljeret Gennemgang saavel af Principperne som af Enkelthederne.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente, at jeg skulde have beklaget mig over Udvalgets Arbejde, idet jeg skulde have gjort gældende, at det havde hindret mit Parti i at være med til Forhandlingerne. Det har jeg ikke gjort. Det, jeg har beklaget mig over eller ikke beklaget, men oplyst, er, at de interne Forhandlinger, der blev ført mellem de fire Partier, og hvortil vi var indbudt, blev umuliggjort, efter at der var sluttet det storpolitiske Forlig mellem de tre Partier. (Afbrydelse af Krag). Det ærede Medlem Hr. Krag siger nej, og det ærede Medlem sagde her fra Talerstolen, at der ikke var truffet Aftale om en eneste Enkeltheder, der kunde hindre os i at deltage. Det er en tvetydig Udtalelse. Den kan forstås paa forskellig Maade. Det kan godt være, at der ikke om nogen Enkeltheder er truffet nogen Aftale, der kunde hindre os i at deltage, men det afgørende var, at da de Herrer gik ind til disse Forhandlinger, gik de ikke ind til en fri Forhandling; der var Enighed, maatte være Enighed mellem de tre Partier om, at man ønskede at gennemføre Socialreformen, og om Hovedlinierne maatte der ogsaa være en vis Aftale.

Det vil det ærede Medlem sikkert ikke benægte. Men saa er det dog en ren Talemaade fra denne Talerstol at sige, at der ikke er truffet Aftale om nogen Enkeltheder, der kunde hindre os i at deltage. Enkeltheder er sikkert ikke blevet aftalt; men at der forelaa en saadan Enighed mellem dem, at vor Deltagelse i disse interne Forhandlinger ingen reel Indflydelse havde, kan der efter min Mening ikke være fjerneste Tvivl om.

Det ærede Medlem Hr. Krag mente, at jeg paa Basis af de stillede Ændringsforslag lige saa godt kunde komme til det Re-

sultat, at det var Venstre, der havde sejret, at det var Venstres Tanker, der var blevet gennemført ved Socialreformen. Jeg maa bestride det, men hvis denne min blotte Bestridelse ikke skulde være tilstrækkelig, maa jeg henvise til følgende Faktum: Det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, var i Gaar en meget misfornøjet Ordfører, meget misfornøjet med det foreliggende Lovforslag. Og stil deroverfor Socialministerens ganske øjensynlige Glæde, stil deroverfor den socialdemokratiske Ordførers Proklamering af, at ingen Principper er blevet brudt ved de stillede Ændringsforslag, at der ikke paa noget som helst Hovedpunkt er sket en principiel Fravigelse fra det, der oprindeligt blev foreslaaet. Er det ikke tilstrækkeligt Bevis? Jeg havde overhovedet ikke behøvet at tale om Ændringerne. De Udtalelser, der i dette høje Ting faldt fra Venstres og fra Socialdemokratiets Side, er aldeles afgørende: Sejrherreren er Socialministeren, ikke Venstre.

Jeg har ikke beklaget mig over, at man fra Forligspartiernes Side skulde være optraadt paa upassende Maade overfor os. Bevares, de Herrer har selvfølgelig Lov til at føre lige saa mange interne Forhandlinger, de vil. Men de kan ikke forlange, at vi skal komme springende og være med til en Forhandling, naar de Herrer udenom os i Forvejen har truffet visse Aftaler — lad det saa være Aftaler, der ikke omfatter Enkeltheder, men Aftaler maa der være truffet.

Naar jeg hævder, at Socialministeren er Sejrherreren i denne Sag, maa jeg ogsaa henvise til det økonomiske Grundlag for hele Loven. Der er kun sket den ene Ting, at man har nedsat de paaregnede Udgifter med ca. 2½ Mill. Kr., og naar jeg tænker paa, hvorledes det ærede Medlem Hr. Krag ved Forhandlingerne i December 1930 netop satte ind med det rent økonomiske, maa jeg sige, at han har vist et sandt kristeligt Sindelag ved fuldkommen at æde alle de mange stærke økonomiske Betænkeligheder i sig. Jeg kunde, som jeg før sagde, citere Spalte op og Spalte ned, men maa jeg med Hensyn til det økonomiske blot tillade mig at citere følgende Udtalelse af det ærede Medlem:

„At daarlige Tider er inde, . . . bør efter den højtærede Ministers Mening